

שבעת ימים פרק ראשון יומא

(א) ועי' בענין ערך קץ פי' כש ר' משה הדרשן.

תום ישינים

האי ישיבה אקצויי מ'קצ'א כו'. הקשה ר'צ"ח למה הוצרך לתקן ל' ישיני ליה דבית המוקד היה לנפשו של עורה, וא"כ היה לו דרוס בית המוקד לפון עורה, וא"כ היה דקאמר בתמיד לשבת טלאים היתה במקצוע לפנות מערבית היינו לפנות מערבית דעורה שהיא מערבית דרומית על בית המוקד, והיינו דקאמר בנס' מדות דלשבת טלאים מערבית דרומית דמזינת המוקד קאי (גמ' ובהי אמי נמי שפיר מלחם הפנים דקחשיב ליה בנדרות בקרן מזרחית דרומית ובתחת חשיב ליה רביעית בקרן מערבית) [מזרחית] לפנות, דהא דחשיב ליה בנדרות היינו מזרחית דרומית היינו מזרחית דרומית דבית המוקד שהיא לפנות (מזרחית) על עורה, ואמי נמי שפיר הא דקחשיב בתמיד לשבת בית המוקד ולשבת החותמות דלא חשיב הא, שאותן שמהין לנדרן הוו עורה, ומזרחית חשיב לשבת שנה גזו בני בית חתמונא אבני מוצה ולשבת בית הטבילה דלא חשיב התם. ואין ון קושא בלל כי אין לו למנות לשבת לחם הפנים ולשבת טלה קרנן בצורה ובבית המוקד, שהרי לא היו אלא בלחם מהן ומחיה ממסקת בין שמהין, וא"כ היאך היו שם ד' לשבות, והלא לא היו שם אלא בלחם הפנים, והא דחייב לא היו בן, ולעיל נ"טו, ב ד"ה ורמיהוין פי' דלמי שפיר דלא שפיר אלא מלשכת טלה קרנן ומלחם הפנים, אבל קשה לרבינו דלמי לא חשיב ליה לחם הפנים דקאצויי מ'קצ'א כמו גבי לשבת טלה קרנן.

אלא לאו שמע מינה ראז"י היא. ואיכסי ליה בצמעה יתירה ולא במוצה דשמעין ליה לראז"י צפ' שלישי (לקמן דף לז). דאמר כוליה מוצה דדרוס קאי וכל חזי חלל הפתח מגולה (ב). ואי קשיא היכי מתוקמא סתמא מדות אליביה הא שמעין מהא סתמא שאוכל המוצה שבע אמות בצפון על כרחין הכי מפרשי' הני עשרים וחמשה אמות שאתה נותן שאין בין כבש לכותל אלא חמשה אמות ומחלה והכבש והמוצה ששים ושמים הרי המוצה כולו דדרוס קאי וכולו כנגד אמצע עורה והמוטר כולו למקום הנסין. וא"ת אם כן שלא דקדק התנא לחלקו לחלצין ויש לך להרבות ולמעט להיכן שתרצה כר"י נמי מצינו מוקמת לה ויהא מוצה ממוצע בצמעה עורה כיצד תן עשרים ואחת

אלא לאו שמע מינה רבי אליעזר בן יעקב היא שמע מינה רב אדא בריה דרב יצחק אמר האי לישבה אקצויי מקצ'א ודאתי מצפון מתחזיא ליה בדרום ודאתי מדרום מתחזיא ליה בצפון ומסתברא דבמערבית דרומית הואי ממוצעין לחם הפנים אלחם הפנים ומשינין אמר רב הונא בריה דרב יהושע מר קא חשיב דרך ימין ומר קא חשיב דרך שמאל אי

דהדין עמו דהתם לא מתחזיא פתחא מתחת י"צ מעלות שצין האולם ולמוצה להכי נקט למעלה מן הסוצב לפי שאותם מעלות הם שש אמות והם כלים כנגד כניסת הסוצב שהוא כמו כן שש אמות מן הקרקע ומה שהקשה רש"י אמאי לא משני דשולחנות בכלל נסין וכי פלגינן צ"ה אמות י"צ ומחלה צין הכבש לכותל והשאר לשולחנות א"כ הו"ו ע"ד ומחלה ולא מתחזי פיתחא צניסת היסוד והסוצב לא ידענא מי דחקו לפרש כן שהספר מקשה מהנהו צ' אמות דכניסת היסוד והסוצב ומתוך כך הקשה מה שהקשה שהרי נוכל לפרש דצפישיות הוא מקשה והא ר"י אית ליה מוצה ממוצע וסתמא דמדות לית ליה ממוצע ולכל הפחות רוציה דדרוס וא"כ סתמא דמדות דלא כותיה

רבינו הגנאל

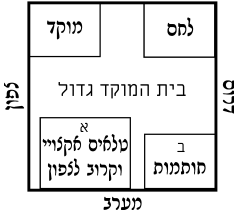
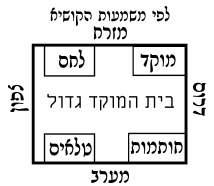
וכי מאן תנא מדות ר' אליעזר בן יעקב. ובא רב אדא בר רב יצחק לאוקומה בלא חלוקה ואמר הא לשבה אקצויי מקצ'א מאן דאתי מצפון כו'. פי' אקצויי מ'קצ'א כלומר עומדות במקצוע [משוכה] מן הוויות כמעט, ומאן דקאי לדומה חזי לה בצפון ומאן דקאי בצפון חזי לה בדרום והאי דקריא צפונות (א) צפונות לעורה. והאי דקרי לה דרומית דרומית לחיל. ולא פליגי ולעולם בקרן דרומית דתני ארבע הוו בתרי מתחזין. ד' לשכות היו שם במקום אחד באמצע מקצועותיו מרובעות שתיים כנגד שתיים, וקיימן לצפון עורה, שתיים סמוכות לעורה ושתיים סמוכות לחיל, הסמוכות לעורה בקדש והסמוכות לחיל בחול. ושתיים דרבי הכל שמתחזין שוין לשבת הטלאין ולשבת עושי לחם הפנים. ובי' האחרות היא תנא קרי להו לשבת החותמות ולשבת בית המוקד (ב), והאי תנא לא פריש לה אלא בסימנין, וכולן על שם בית המוקד. ומסתברא לשבת הטלאים היא מערבית דרומית לעורה. והשונוה צפונות מערבית לומר שסמוכה היא לחיל. ומגולן שהיא דרומית מערבית מדרמינן לשבת לחם הפנים אלשבת לחם הפנים. ומשינין אמר רב הונא בריה דרב יהושע מר חשיב דרך ימין ומר חשיב דרך שמאל.

והא דמסיק אלא שמע מינה ר' אליעזר בן יעקב היא דלומר כוליה דדרוס ולא קאמרינן דמתנינן דמדות ס"ל דרוציה דדרוס ולהכי היה כותל מזרחי נמוך משום דמיכסי פיתחא כשנאמר ש"צ אמות ומחלה היה צין כבש לכותל וא"כ לא יהיה לו ראייה מההיא דתימי כראז"י יש לומר משום דלא אשכחן אלא שלש מחלוקת בהא מילתא איכא למאן דאמר כוליה בצפון ואיכא למ"ד כוליה דדרוס ואיכא למ"ד ממוצע וכיון דההיא דמדות לא מנינן לאוקמא כמאן דאמר כוליה בצפון ולא כמאן דאמר ממוצע אין לנו לדמות מלבנו מחלוקת רביעית ולומר דקסבר מתנינן דמדות רוציה דדרוס כיון דלא אשכחן תנא דאמר הכי אלא על כרחין ראז"י היא דלומר כוליה דדרוס ומה שפירש רש"י הא מני ר"י היא דקאי אההוא דתמיד אין הלשון משמע כן דהכי הוה ליה למימר מאן תנא תמיד ר"י היא ועוד לשון הא מני רבי יהודה היא משמע דקאי אהך דסליק מינה ועוד כיון דלא איתא לשנויי אלא דלא תקשי סתמא דתמיד דאמרו וקאמר ר"י היא אההיא דתמיד ואין לו כח לאוקמה כותיה אלא משום דאשכחן דפליגי אדמות טפי הוה יחא למימר מדאשכחן דרש' פרק קדשי קדשים (ב) (ומהם דף נא): דקסבר דתמיד קא סברא מוצה ממוצע כרבי יהודה ולא כראז"י דקסבר כוליה דדרוס קאי ועוד קשה לימא אבא שאול היא אההיא דתמיד כמו שהוכחתי לעיל דסתמא דתמיד דפליגי אסתמא דיומא אבא שאול היא ועוד שהוא מוחק הספרים דכלל הספרים גרס בצמעה אלא לאו שמע מינה ראז"י היא שמע מינה:

ומהא מהס דין כבש לכותל והכבש שלשים וחצי המוצה ששה עשר נמצא אמצעו של מוצה לכוף ס"ו ומחלה שהוא אמצע עורה הא לא מצינו אמרת שלא יהו מקום השולחנות והנסין אלא שלש ומחלה. ובעיני נראה לפרש הא דרצ' אלא צר אהבה וכל הסוגיא בלשון אחר רצ' אלא צר אהבה אמר הא מני אמתנינן דתמיד אמר להם הממונה קאי דרמיא מדות עילייה מתנינן דתמיד דפליגי אסתמא דמדות ר"י היא דשמעין ליה דפליגי אסתמא דמדות דתניא ר"י אומר מוצה ממוצע וכו' ואי ס"ד מדות ר"י היא מי משכחת לה והא תנן כו' אלמא רוציה דמוצה דדרוס קאי שמע מינה ולא גרסינן אלא לאו שמע מינה ר"א היא והכי פירושו שמע מינה מדות לאו ר' יהודה היא: רצ' אלא צר יצחק אמר הא לשבת הטלאים אקצויי מקצ'א. בשתי המקצועות נראית שארוכה היא ועומדת בצמער ומארכת לרצ' הפון ודרוס עד קרוב למקצועות שמכאן ומכאן: ודאי מפון מיתחזיא ליה. משוכה לרצ' הפון: מסתברא דצמערבית דרומית הוה. טפי ומודי צה תנא דתמיד אלא דנקיט קינרא (ג) מדרוס לצפון מיתחזי ליה דרך הילוכו כאילו הוא בצפון: מדרמינן לחם הפנים. דהוה סלקא דעתייה שהוא מונה והולך דרך ימין מצפון למערב וממערב לדרום ומדרום למזרח לשכת הטלאים בצפונות מערבית לשכת החותמות בצמערבית דרומית לשכת בית המוקד דרומית מזרחית לשכת לחם הפנים בצמורחית לפנות והוה רמינן עלה מתני' דמדות דקמני דרומית מזרחית היא היתה לשכת לחם הפנים: ומשינין אמר רב הונא בריה דרב יהושע. תנא דמדות קא חשיב דרך ימין כדמפרש בדיא דקאזיל ומני מדרוס למזרח וממזרח לצפון ומצפון למערב וממערב לדרום והבא להקיף סביב כל הבית ומקיף דרך ימין מבחוץ זהו סדר הקפתו ומתנינן דתמיד דלא פירש מידי איכא למימר דדרך שמאל מנה ותו לא תיקשי מידי מהשתא:

ומהא מהס דין כבש לכותל והכבש שלשים וחצי המוצה ששה עשר נמצא אמצעו של מוצה לכוף ס"ו ומחלה שהוא אמצע עורה הא לא מצינו אמרת שלא יהו מקום השולחנות והנסין אלא שלש ומחלה. ובעיני נראה לפרש הא דרצ' אלא צר אהבה וכל הסוגיא בלשון אחר רצ' אלא צר אהבה אמר הא מני אמתנינן דתמיד אמר להם הממונה קאי דרמיא מדות עילייה מתנינן דתמיד דפליגי אסתמא דמדות ר"י היא דשמעין ליה דפליגי אסתמא דמדות דתניא ר"י אומר מוצה ממוצע וכו' ואי ס"ד מדות ר"י היא מי משכחת לה והא תנן כו' אלמא רוציה דמוצה דדרוס קאי שמע מינה ולא גרסינן אלא לאו שמע מינה ר"א היא והכי פירושו שמע מינה מדות לאו ר' יהודה היא: רצ' אלא צר יצחק אמר הא לשבת הטלאים אקצויי מקצ'א. בשתי המקצועות נראית שארוכה היא ועומדת בצמער ומארכת לרצ' הפון ודרוס עד קרוב למקצועות שמכאן ומכאן: ודאי מפון מיתחזיא ליה. משוכה לרצ' הפון: מסתברא דצמערבית דרומית הוה. טפי ומודי צה תנא דתמיד אלא דנקיט קינרא (ג) מדרוס לצפון מיתחזי ליה דרך הילוכו כאילו הוא בצפון: מדרמינן לחם הפנים. דהוה סלקא דעתייה שהוא מונה והולך דרך ימין מצפון למערב וממערב לדרום ומדרום למזרח לשכת הטלאים בצפונות מערבית לשכת החותמות בצמערבית דרומית לשכת בית המוקד דרומית מזרחית לשכת לחם הפנים בצמורחית לפנות והוה רמינן עלה מתני' דמדות דקמני דרומית מזרחית היא היתה לשכת לחם הפנים: ומשינין אמר רב הונא בריה דרב יהושע מר חשיב דרך ימין ומר חשיב דרך שמאל.

היה הוא דלחם הפנים כזה ואין

(א) עי' מ"י פלן ד"ה האי לשבת דר"י. (ב) ובעיני רבינו אלו ימישע קאית התוס' לעיל ט"ז ד"ה דרומית מזרחית ע"ש.

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

א) לעיל טו: [קמן מה.
נח: זכחט ספ: [טוטה
טו: א] [וסתפתא פ"א
ה"ה, א ז"ב קמג.
סנהדרין כה. ע"י יג.

תורה אור השלם

1. והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו
מאשי יי חק עולם:
ויקרא כד ט

הגהות הגר"א

[א] במרא לעולם רשום קו
לעיו למחקו (ואולי משום
דכדליכא משער המתעבב
עטל רק ד:)

מוסף רש"י

והיתה לאהרן ולבניו.
בלחם הפנים כתיב. אהרן
זה כהן גדול, מחלה לבסוף
גדול ומחלה למשמרת
הפנים (ושב"ם ב"ב קמג).

תוס' ישנים

דאמרי לא שקיל פלגא.
ומחלה לאהרן ומחלה לבניו
לאו דווקא שיעול כנגד
כולם, אלא קריב למחלה.

תנא דתמיד גופיה דתני לשכת הטלחים
צפונית מערבית מודי הוא דלגד מערבית דרומית הואי טפי אלא
לפי מראית עינו שנה משנתו ודאמי מדרום מיתחזיא ליה מנפון
ולעולם מקין [דרומית] מערבית זא להתחיל למנות היינו דמתרץ
לחם הפנים אלאם הפנים להיות

דרומית מזרחית דקתני צמדות
דלא ליקסי אהדדי כיצד לשכת הטלחים
דרומית מערבית לשכת החותמות
כי אולת דרך שמאל צמערבית
צפונית לשכת בית המוקד צפונית
מזרחית לשכת לחם הפנים צמרחית
דרומית: **אלא אי אמרם.** דוקא
תנא לשכת הטלחים צמקצוע צפונית
מערבית סוף סוף מאי תרלחא לחם
הפנים כי מני דרך שמאל הוה לשכת
לחם הפנים צמרחית מערבית לפי
מניינו: **והאמר מר.** לקמן (דף
נח:): **משתי חלות.** של ענרת:
ארבע או חמש. ככל שבת ושבת
ולקמיה מפרש מתי ארבע ומתי
חמש: **והיפה לאהרן ולבניו.** בלחם
הפנים כתיב: **מחלה לאהרן כו'.**
ואף על פי שהן שנים עשר יש
בזמן שתי חלות שאינן מתחלקות
כדמפרש ואזיל: **אסאן לרבנן.**
דאמרי לא שקיל פלגא דאי שקיל
פלגא צביר מחמש לא שקיל: **רישא**
ומציעתא רבנן. דאמרי לא שקיל
פלגא אלא צביר מפלגא דקשיא לך
חלה דשתי לחם דשקיל לה כולה
מודו רבנן דלאו אורח ארעא
למיפרסיה ולמיתב פרוסה לכו"ג:
ומאי

ואין לתרץ משום דל"כ לא הואי שום לשכה בקרן מערבית דרומית
דמה צבן והא לא קתני עלה ארבע לשכות היו צד' מקצועותיו
אלא סתמא קתני וד' לשכות היו לו וי"ל כיון דבלשכת הטלחים
קתני שהיתה צמקצוע מסתמא כל הנך הוה נמי כל חדא צמקצוע
צפני ענמה ולא מסתברא שהיו

אי אמרת בשלמא במערבית דרומית הואי
היינו דמתרץ לחם הפנים אלאם הפנים
אלא אי אמרת צפונית מערבית הואי סוף
סוף מאי תירוצא דלחם הפנים אלא לאו
שמע מינה במערבית דרומית הואי שמע
מינה^ה והאמר מר כל פינות שאתה פונה
לא יהיו אלא דרך ימין למזרח הני מילי
בעבודה אבל הכא הושבנא בעלמא הוא:
שכהן גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק
בראש: תנו רבנן כיצד מקריב חלק בראש
אומר עולה זו אני מקריב מנחה זו אני
מקריב "כיצד" נוטל חלק בראש אומר
חמאת זו אני אוכל אשם זה אני אוכל
ונוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש
ממעשה לחם הפנים רבי אומר [א] בלעולם
חמש שנאמר ויהיתה לאהרן ולבניו במחצה
לאהרן ומחצה לבניו הא גופה קשיא אמרת
נוטל חלה אחת משתי חלות מני רבי
היא דאמר פלגא שקיל אימא מציעתא ארבע או
חמש ממעשה לחם הפנים אתאן לרבנן
דאמרי לא שקיל פלגא אימא סיפא רבי אומר
לעולם חמש רישא וסיפא רבי ומציעתא רבנן
אמר אביי רישא ומציעתא רבנן ומודו רבנן
בפרוסה דלאו אורח ארעא למיתבה לכו"ג
ומאי

ואין לתרץ משום דל"כ לא הואי שום לשכה בקרן מערבית דרומית
דמה צבן והא לא קתני עלה ארבע לשכות היו צד' מקצועותיו
אלא סתמא קתני וד' לשכות היו לו וי"ל כיון דבלשכת הטלחים
קתני שהיתה צמקצוע מסתמא כל הנך הוה נמי כל חדא צמקצוע
צפני ענמה ולא מסתברא שהיו

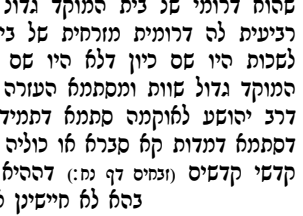
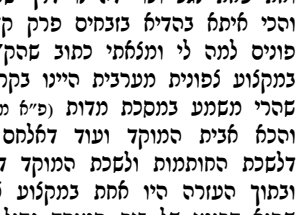
וינמא דכולהו אקצויי מקצו כה
ויש לומר דהיינו דקאמר מסתברא
דרומית מערבית הואי ולא קאמר
על כרחיך דרומית הואי דאי לאו
הכי לא מיתרלח לחם הפנים אלא
משום דהוה מני למימר צפונית
מערבית הואי וכדפרישית אלא
שנראה לו דוחק קצת לומר דכולהו
אקצויי מקצו: **והא אמר מר כ'**
פינות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך
ימין. פי משום דגמרינן מים שעשה
שלמה הקהה רביו אפרים ז"ל
אדגמרינן מהתם נגמור ממגרש
דכתיב (במדבר לה) ומדותס מחוך
לעיר את פאת קדמה אלפים צממה
ואת פאת נגב וכו' דהיינו דרך שמאל כשהופך פניו לעיר ומקיף מנחוך ונראה לי לתרץ דמים גמרינן משום דכתיב פונים פונים
והכי איתא צדחיה צבחים פרק קדשי קדשים (דף סג:): דפריך ההוא מיבעי ליה לגופיה פירוש צעלמא
פונים למה לי ומלחתי כתוב שהק' ריב"א אמאי לא משני אקושיא דלשכת טלחים דהא דקאמר דהוה
צמקצוע צפונית מערבית היינו בקרן צפונית מערבית של עזרה דהיינו מערבית דרומית של בית המוקד
שהי משמע צמסכת מדות (פ"א משנה ה) דבית המוקד גדול היה לנפון העזרה כוה וקאי התם אעזרה
והכא אבית המוקד ועוד דאלחם הפנים נמי הוה מני לשנויי דחשיב נמי התם דרך ימין ונימא
דלשכת החותמות ולשכת המוקד דקא חשיב צממית ולא חשיב צמסכת מדות (סג) לשכות אחרות היו
וצמון העזרה היו אחת צמקצוע צפונית מזרחית של עזרה ואחת צמקצוע מערבית צפונית של עזרה
שהו דרומי של בית המוקד גדול דכשתמנה מלשכת טלחים דרך ימין ארבע לשכות היו לחם הפנים
רביעית לה דרומית מזרחית של בית המוקד גדול כוה וי"ל דלא מסתבר לומר שהיה אומר על זה ד'
לשכות היו שס כיון דלא היו שס צעורה אלא שמים מהס ועוד איך יתכן קרנות העזרה וקרנות בית
המוקד גדול שוות ומסתמא העזרה גדולה יותר מצבת המוקד אלא תימנה לי מאי דוחקיה דרב הונא צריה
דרב יהושע לאוקמה סתמא דתמיד דלא פליגי אהדדי ולאוקמה צמד תנא והא על כרחיך פליגי אהדדי
דסתמא דמדות קא סברא או כוליה מוצח דדרוס או רוציה דלשכתן הכל וסתמא דתמיד מוכח צריש פרק
קדשי קדשים (זכחט דף נח:): דההיא סברה מוצח ממוצע וי"ל אי פליגי צמילתא דלשכתן פלוגתא דתנאי
צהא לא חיישינן אכל צמקוס הלשכות לא אשכתן תנאי דפליגי צהדיא:

עין משפט
נר מצוה

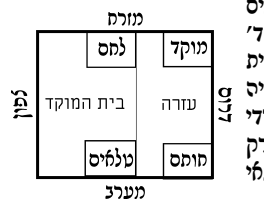
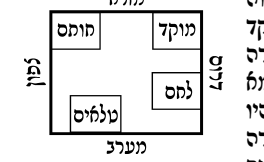
רבינו הגנאל

ואסיקנא ש"מ בדרומית
מערבית הוות קיימא
ש"מ פיר' האי תנא
דקתני דרומית מערבית
לשכת טלה קרבן כול'
נקיט דרך ימין חשיב
שניה לה דרומית מזרחית
לשכת עושי לחם הפנים.
שלישית מזרחית צפונית
רביעית מערבית צפונית,
נמצאת לשכת עושי לחם
הפנים שניה ללשכת
הטלחין כי היא מצידה
כשפונה דרך ימין למזרח.
ואידך תנא חשיב ללשכת
עושי לחם הפנים רביעית
ללשכת הטלחין, דנקיט
דרך שמאל כשפניו למזרח
ונמצאת לבסוף, והוה
מדרמינן לחם הפנים
אלחם הפנים דהאי תנא
חשיב לה שניה והאי
חשיב לה רביעית. ומשני
רב הונא מר קא חשיב
דרך ימין דהויא ומר
קא חשיב דרך שמאל
דהויא. (א) אלא אי אמרת
לשכת הטלחים בצפונית
מערבית הות קיימא הוה
מיתרעא לשכת עושי
לחם הפנים, שלישיית
הוה כפי לאחשובה. תנא
נחברו שמעך לשכת
הטלחין היא. אלא ש"מ
לשכת הטלחין בדרומית
מערבית הוות קיימא ש"מ.
והאי תנא דתני והלא
לשכת בית הטלחין היתה
במקצוע צפונית מערבית,
צפונית מערבית דעורה.
וארבע לשכות היו שם,
נמצאת לשכת הטלחין היא
בסוף המקצוע המערבי
לעזרה צפונית. ולארבע
לשכות שהיו שם דרומית.
ואקשינן והא (אמרנן)
(אמר מר) כל פינת
שאתה פונה לא יהיו
אלא דרך ימין למזרח.
ושנינו הני מילי לעבודה
הכא חושבנא הוה. הא
רמיא דפריש הכא מדרמינן
לחם הפנים אלאם הפנים
כול', לא מצאנו לה מקום
מפורש בתלמוד, אלא
ודאי כן היתה הגירסא
מדרמו ופריך ולא הוצרכו
לכתוב ולפרש יותר מזה.
ועלתה השמועה דלשכת
טלה קרבן היתה במקצוע
דרומית מערבית סמוכה
לעזרה ונראת צפונית
מערבית לחילי. שכהן גדול
מקריב חלק בראש כול'.
ת"י כיצד מקריב חלק
בראש אומר עולה זו אני
מקריב כול'. כיצד נוטל
חלק בראש אומר חמאת זו
אני אוכל כו'. ונוטל חלה
משתי חלות של ענרת. ד'
או ה' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק מי שמת. הא גופה קשיא בו'. ופריך אביי רישא ומציעתא רבנן היא דאמרי לא שקיל פלגא אלא פחות
דוא לא תנן במתיבתין נוטל מחצה וגם לא תנן חולק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של ענרת לפי שאינן אלא שתיים בלבד כדכתיב ממושבוחיכם תביאו לחם תנופה שהים שני עשורונים וגו'
ונגזיא הוא הדבר לתת לכהן גדול פרוסה. לפיכך נתן לו בעצרת אחת שלימה.

מורה

ואת פאת נגב וכו' דהיינו דרך שמאל כשהופך פניו לעיר ומקיף מנחוך ונראה לי לתרץ דמים גמרינן משום דכתיב פונים פונים
והכי איתא צדחיה צבחים פרק קדשי קדשים (דף סג:): דפריך ההוא מיבעי ליה לגופיה פירוש צעלמא
פונים למה לי ומלחתי כתוב שהק' ריב"א אמאי לא משני אקושיא דלשכת טלחים דהא דקאמר דהוה
צמקצוע צפונית מערבית היינו בקרן צפונית מערבית של עזרה דהיינו מערבית דרומית של בית המוקד
שהי משמע צמסכת מדות (פ"א משנה ה) דבית המוקד גדול היה לנפון העזרה כוה וקאי התם אעזרה
והכא אבית המוקד ועוד דאלחם הפנים נמי הוה מני לשנויי דחשיב נמי התם דרך ימין ונימא
דלשכת החותמות ולשכת המוקד דקא חשיב צממית ולא חשיב צמסכת מדות (סג) לשכות אחרות היו
וצמון העזרה היו אחת צמקצוע צפונית מזרחית של עזרה ואחת צמקצוע מערבית צפונית של עזרה
שהו דרומי של בית המוקד גדול דכשתמנה מלשכת טלחים דרך ימין ארבע לשכות היו לחם הפנים
רביעית לה דרומית מזרחית של בית המוקד גדול כוה וי"ל דלא מסתבר לומר שהיה אומר על זה ד'
לשכות היו שס כיון דלא היו שס צעורה אלא שמים מהס ועוד איך יתכן קרנות העזרה וקרנות בית
המוקד גדול שוות ומסתמא העזרה גדולה יותר מצבת המוקד אלא תימנה לי מאי דוחקיה דרב הונא צריה
דרב יהושע לאוקמה סתמא דתמיד דלא פליגי אהדדי ולאוקמה צמד תנא והא על כרחיך פליגי אהדדי
דסתמא דמדות קא סברא או כוליה מוצח דדרוס או רוציה דלשכתן הכל וסתמא דתמיד מוכח צריש פרק
קדשי קדשים (זכחט דף נח:): דההיא סברה מוצח ממוצע וי"ל אי פליגי צמילתא דלשכתן פלוגתא דתנאי
צהא לא חיישינן אכל צמקוס הלשכות לא אשכתן תנאי דפליגי צהדיא:

ומודו רבנן בפרוסה דלאו אורח ארעא. תימנה מעיקרא דלא אסיק אדעתא להאי שינויא ארבע או חמש היכי הוה ניחא
לרבנן כיון דלרבנן דר"י יהיב לכהן חמש וצביר ליה שתות מפלגא אס כן לרבי יהודה אמאי לא יהיב ליה אלא ארבע
דהיינו חומש צביר מפלגא ליתבי ליה ארבע שלימות ופרוסה קטנה דלא ניצביר ליה אלא שתות מפלגא או כיון דלר"י צביר ליה
חומשא לרבנן נמי ניצביר ליה חומשא ויש לומר דלעולם אסיק אדעתיה דלאו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה ובלבד דימטייה
צביר מפלגא ולהכי גבי לחם הפנים כיון דכי צברת ליה חדא מפלגא לא מטא ליה כמו לכל אחיו הכהנים יהבינן ליה שלימות ולא
מנמנמינן כולי האי להשוות הדבר לר"י ורבנן דלמטייה אליבא דתרווייהו צביר חומשא או צביר שתות מפלגא דלאו אורח ארעא למיתב
ליה פרוסה אכל גבי שתי הלחם הוה ס"ד דטפי הוה אורח ארעא למיתב ליה פרוסה מלמיתב ליה פלגא ממש דלאו אורח ארעא כלל
ליתב ליה כמו לכל אחיו הכהנים שהיא הוה לצדו שקול כנגד כולם ומשני אפי' הכי הא עדיפא להשוותו כנגד כולם מלמיתב ליה פרוסה:
עייילא

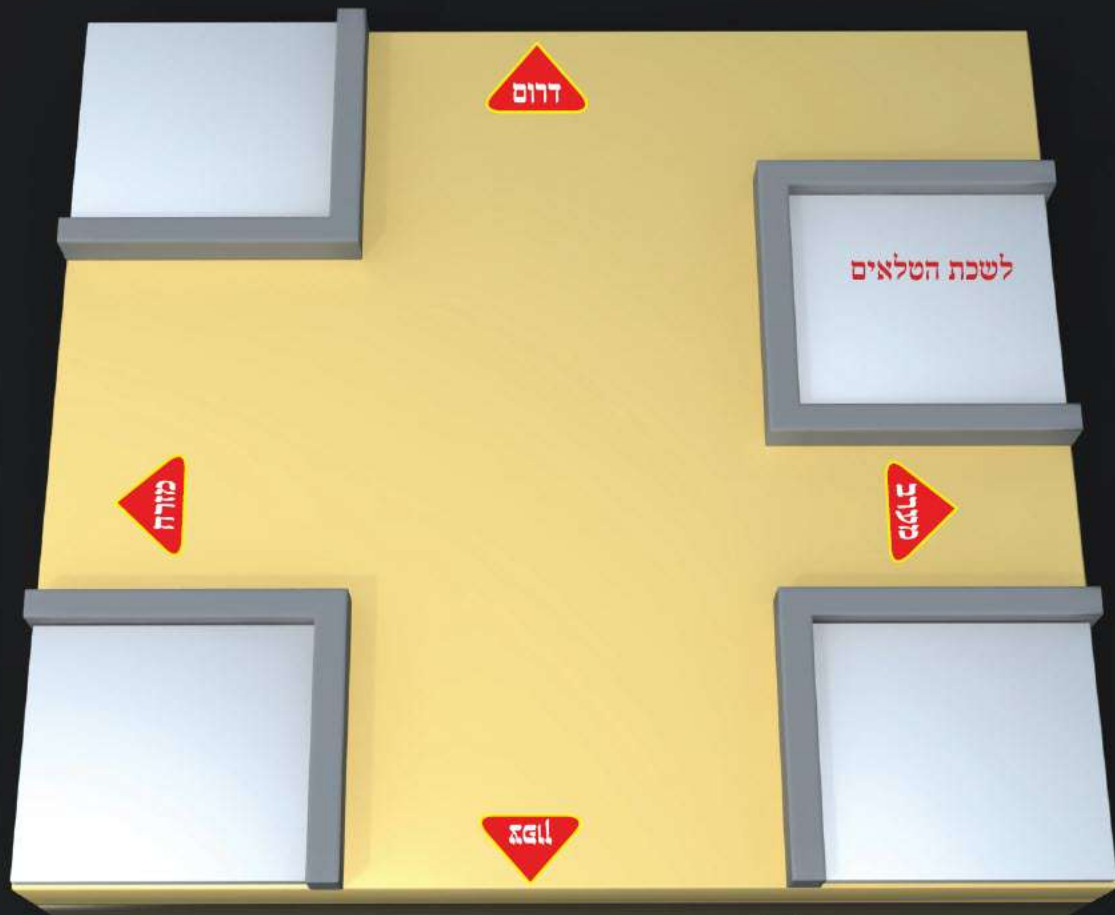
ואו ה' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק מי שמת. הא גופה קשיא בו'. ופריך אביי רישא ומציעתא רבנן היא דאמרי לא שקיל פלגא אלא פחות
דוא לא תנן במתיבתין נוטל מחצה וגם לא תנן חולק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של ענרת לפי שאינן אלא שתיים בלבד כדכתיב ממושבוחיכם תביאו לחם תנופה שהים שני עשורונים וגו'
ונגזיא הוא הדבר לתת לכהן גדול פרוסה. לפיכך נתן לו בעצרת אחת שלימה.

(6) נראה שחסר כאן וי"ל ש"מ דמערבית דרומית הואי דאי אמרת לשכת הטלחים צפונית מערבית וכו'.

דף י"ז ע"א

41

גמ', האי לשכה אקצויי
מקציא, ודאתי מצפון -
מתחזיא ליה בדרום,
ודאתי מדרום - מתחזיא
ליה בצפון.

דף י"ז ע"ב

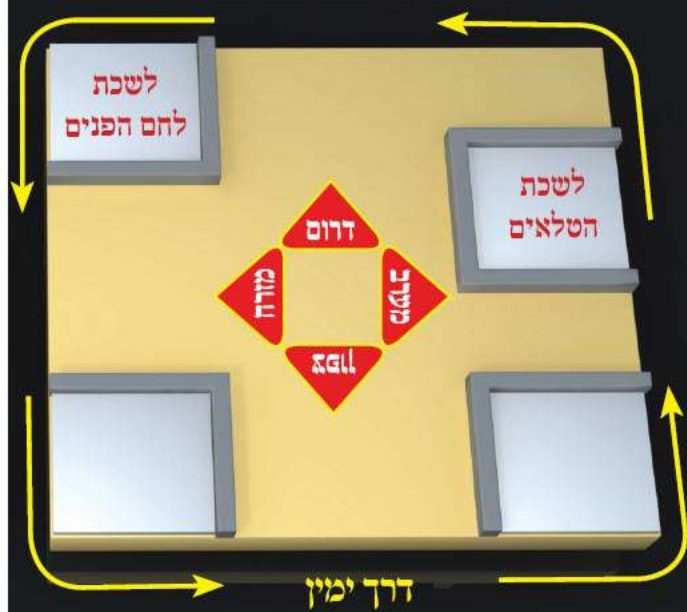
42

גמ', אי אמרת בשלמא
במערבית דרומית הואי -
היינו דמתרין לחם הפנים
אלחם הפנים.

תמיד

מידות

יומא יז

מיוחד לגולשי פורטל הדף היומי!

מתוך חוברת "המאור המבואר" - תמונות תלת-מימד על מסכת יומא,

באדיבות ארגון "מאורות הדף היומי".

התמונות מופיעות גם בגמרא המהודרת של "מאורות הדף היומי" בשיתוף "עוז והדר"

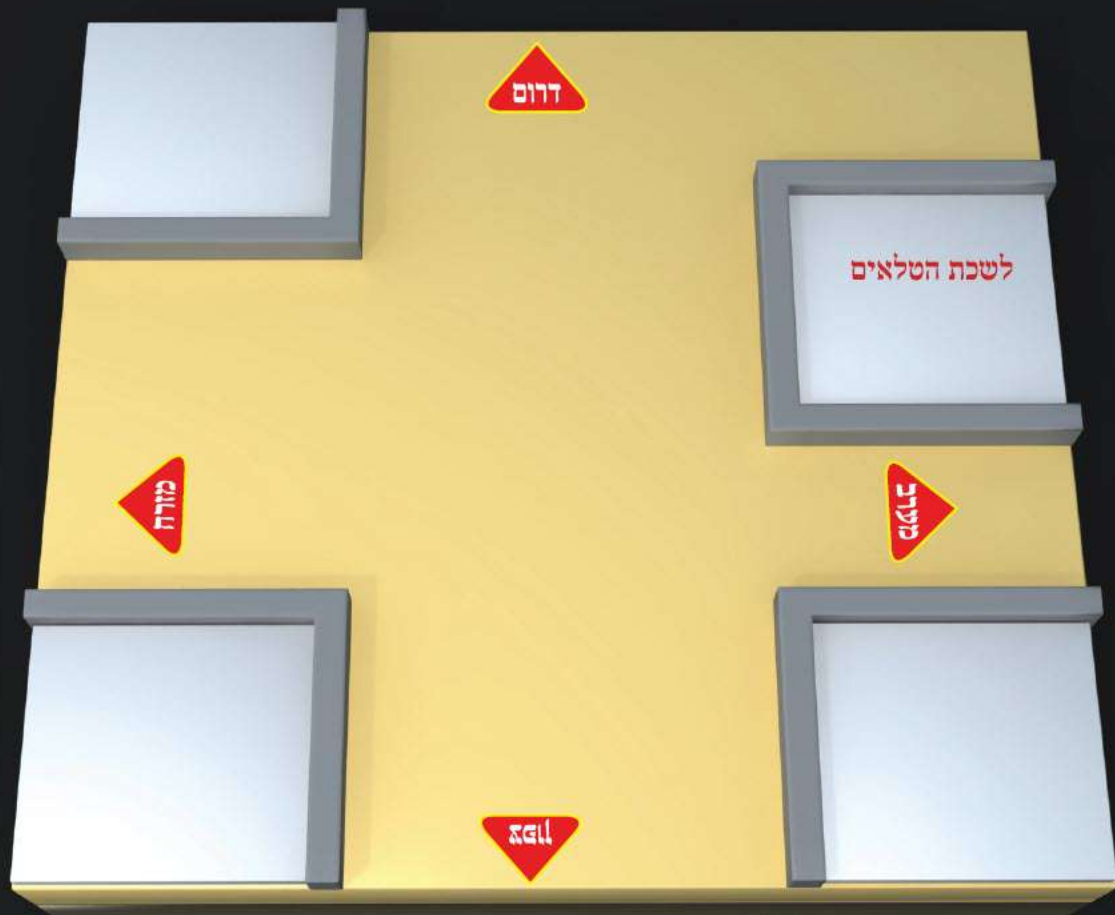
לרכישת הגמרא: 02-8043333

מיועד לשימוש פרטי/קבוצתי בלבד.

דף י"ז ע"א

41

גמ', האי לשכה אקצויי
מקציא, ודאתי מצפון -
מתחזיא ליה בדרום,
ודאתי מדרום - מתחזיא
ליה בצפון.

דף י"ז ע"ב

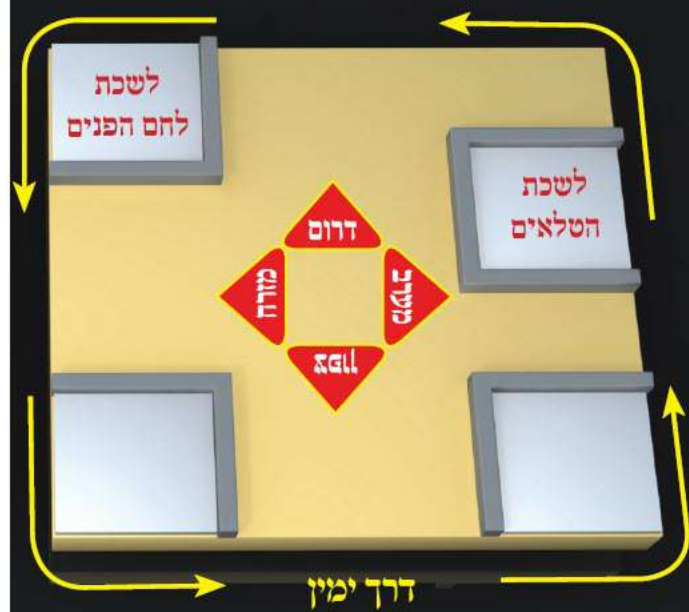
42

גמ', אי אמרת בשלמא
במערבית דרומית הואי -
היינו דמתרין לחם הפנים
אלחם הפנים.

תמיד

מידות

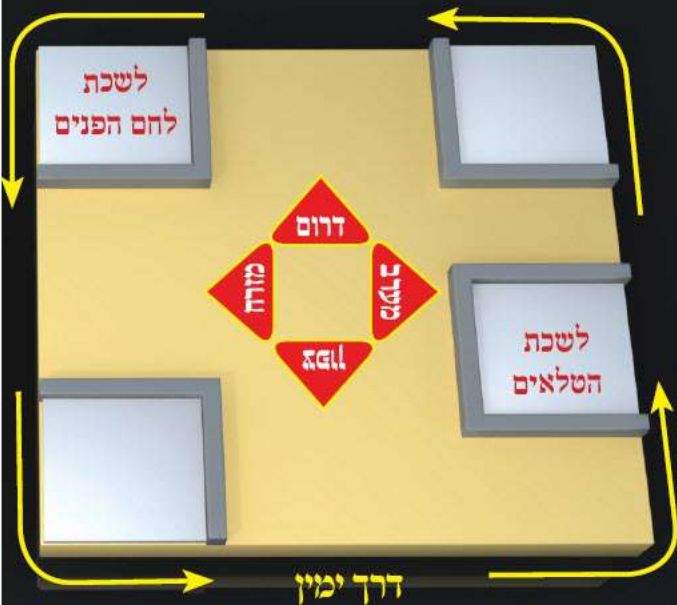

דף י"ז ע"ב

43

גמ', אלא אי אמרת
צפונית מערבית הואי,
סוף סוף מאי תירוצא
דלחם הפנים?

מידות

תמיד

